

Historia lasów gdyńskich.

Lasy gdyńskie są częścią lasów oliwskich, które od najdawniejszych czasów były związane z klasztorem cysterskim w Oliwie. Nieprzerwanie od 1188 roku aż do I rozbioru Polski były we władaniu Cystersów.

Aktem wydanym 1 listopada 1772 roku przez króla Fryderyka II Wielkiego, państwo pruskie przejęło ogromne dobra klasztorne, a lasy upaństwowiono. Na przełomie XVIII/XIX wieku lasy oliwskie należały do Królewskich Lasów Sobowidzkich z rewirem Oliwa i leśnictwem Gołębiewo i Matemblewo. Na ich obszarze zachowało się wiele tradycyjnych, dziewiętnastowiecznych dróg, dolin, i innych miejsc.

W połowie XIX wieku usytuowano w głębi lasu modną gospodę Wielka Gwiazda (Grosser Stern), a dla wygody turystów uruchomiono tramwaj konny, potem elektryczny.

Patrząc na mapę leśną Sopotu i Oliwy z 1904 roku można zauważyć, że siedziba nadleśnictwa mieściła się w rejonie ulicy Kwietnej. Natomiast ówczesne leśnictwa to: Taubenwasser (Leśnictwo Gołębiewo), Grenzlaue (Leśnictwo Sopot-Gręzlewo), Matemblewo, Scheferei (Leśnictwo Owczarnia), Rennenberg (Leśnictwo Renuszewo).

W 1919 roku na mocy Traktatu Wersalskiego obręb lasu Oliwa, przecięła granica pomiędzy Wolnym Miastem Gdańsk a Polską. Po stronie polskiej znalazły się leśnictwa: Owczarnia i Gołębiewo, które do 1939 roku wchodziły w skład Nadleśnictwa Państwowego Wysoka.

Po 1945 roku z lasów państwowych tego nadleśnictwa, lasów państwowych Wolnego Miasta Gdańska i lasów prywatnych utworzono Nadleśnictwo Oliwa. W 1973 roku włączono do niego lasy po byłym nadleśnictwie Chylonia, a w 1975 roku przejęto z Nadleśnictwa Elbląg leśnictwo Sobieszewo. Nadleśnictwo Oliwa przestało istnieć w 1977 roku. W wyniku reorganizacji polskiego leśnictwa w tymże roku nastąpiło połączenie nadleśnictw: Oliwa, Gniewowi, Chylonia oraz przekazanie ich w obręby leśne tworzące od tej pory Nadleśnictwo Gdańsk.

Do ciekawych epizodów związanych z okresem przed wojennym należy związek Lasów Państwowych budową poru w Gdyni. 4 lipca 1924 roku rząd polski zawarł umowę ze spółką polsko-francuską w sprawie budowy poru o zdolności przeładunkowej 2,5 ton rocznie. Prace miały być prowadzone w latach 1924-30 na warunkach kredytowych. Dla zabezpieczenia sum należnych konsorcjum, utworzone zostało specjalne konto w Banku Polskim, na którym miały być zablokowane wpływy lasów państwowych tj. z 26 nadleśnictw pomorskich oraz dochody z eksploatacji portu.

